

**Μετα-Ψυχολογία
149η Συνάντηση
Βασίλειος Μαούτσος**

17/01/12

**Μεταψυχολογικό Σεμινάριο
‘Ινστιτούτο Κλασικής Ψυχανάλυσης’
‘Repression’, 1915, Τόμος XIV**

Δουλειά του κάθε κλινικού είναι να ονοματίζει τη διάγνωση της νόσου, να βρίσκει τα αίτια της και να περιγράφει τον μηχανισμό της. Τότε η θεραπεία καθίσταται αποτελεσματική. Ο Ναρκισσισμός, τα Ένστικτά και η ‘Απόθηση’ την οποίαν αρχίζουμε να διαπραγματευόμαστε στο παρόν κείμενο συναποτελούν ένα κλινικό πακέτο που κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι κάνει ψυχανάλυση αν δεν το κατέχει πλήρως. Ίσως να μην επιτρέπεται ούτε καν να πλησιάζουμε ψυχικά πάσχοντες με σκοπό κάποια ψυχοδυναμική παρέμβαση αν δεν είμαστε σε θέση τουλάχιστον να *απορρίψουμε* συνειδητά και με γνώση αυτά τα τρία κείμενα. Άλλωστε ο ίδιος ο Freud παραδέχεται ότι *‘...περισσότερο εμπειριστατωμένη έρευνα χρειάζεται προτού να μπορέσουμε να ελπίσουμε ότι έχουμε βαθειά κατανόηση...’* της απόθησης και του σχηματισμού των νευρωτικών συμπτωμάτων.

Βέβαια, όταν κανείς διαλογίζεται πόσο τεράστια ναρκισσιστική ενέργεια εμπεριέχει εντός του, η οποία εκφράζεται ως *‘ένστικτική αντιπροσώπευση’* εξ αιτίας της μη ικανότητας χρήσης της από τον φαντασιωσικά φυσικό του φορέα, δηλαδή, το σώμα, τότε η χρήση εξωσωματικών μηχανισμών για την διεκπεραίωσή της γίνεται αναπόφευκτη. Τα εισαγωγικά στοιχεία αυτών των μηχανισμών τα έχουμε συναντήσει από το 1895 στο «On the grounds for detaching a particular syndrome from neurasthenia under the title of anxiety neurosis» και φυσικά πολύ πιο πρόσφατα. Πράγματι, όταν το *δυνητικά αδιάφορο* εγώ της αυτό-συντήρησης δεν αντέχει άλλη ναρκισσιστική λίμπιντο να επενδύσει το σώμα του και τις όποιες εγκατεστημένες προεκτάσεις του τότε φτιάχνει νέες *‘ιδέες’* που φυσικά τις επενδύει με την φανταστική ενέργεια που εν προκειμένω την ονομάζουμε *‘συναισθήματα’*. Φυσικά οι δύο αυτές διαδικασίες δεν μπορούν να γίνονται ταυτόχρονα. Το *δυνητικά αδιάφορο* εγώ δεν είναι δυνατόν να γίνεται συνειδητός μάρτυρας του αδιάκοπου αγώνα *‘σώμα’-‘ιδέες’-‘συναισθήματα’* που ολοένα αυξάνεται ωσάν η σαδομαζοχιστική του υπόσταση να αποκαλύπτεται ότι είναι μία *‘ευχάριστη διαδικασία’*. Εξ αυτής της αφετηρίας ακολουθούν όλα τα επόμενα.